

pluriumque liberos fratresque Senatus pietas liberalitasque extitit. 1495

At vero interea rex septimo post prælum die Astam ingressus fugæ finem fecit, confecto cum timore ac labore viæ, tum commeatus non omnino magna inopia exercitu. Nam ut sunt ad conferendas manus, præliaque committenda Galli omnium prope hominum paratissimi atque fortissimi, ita ad perferendos paulo diutius labores, inediaque tolerandam, supra cæteros animus eorum mollis infirmusque est, omnisque illa ardens ac vehemens brevi tempore virtus elanguescit atque restinguitur. Paucis post diebus edicto magistratuum Gallorum, Veneti, Mediolanenses, Liguresque omni e Gallia, quæ in imperio Caroli erat, exules facti sunt, pœna iis qui recepissent, constituta. Itaque Petrus Pascalicus Venetus, qui Lutetiæ Parisiorum philosophiæ studiis sacrisque literis operam dabat, servili veste sese occultans in Morinos aufugit. Deinceps autem cum Ludovicus legatique Novariam omnes copias adduxissent, hostesque crebris ex oppido excursionibus eos lacefferent, secundiora cum iis fere semper Veneti prælia fecerunt: quibus in omnibus Bernardi Contareni virtus egregia extitit. Postea vero quam communi consilio oppidum obsidione cingi placuit, & Aloisius regis propinquus, quique cum eo erant in oppido equites milites ve numero ad millia octo, inopia frumenti laborare commeatusque cœperunt, quod ante hostium adventum ejus rei nullam curam habuerant, missi ad eos furtim cum jumentis frumentariis equites regii ab eodem Contareno sæpe intercepti, sæpe una cum illis ii qui ex oppido regiis equitibus subsidio venerant, cæsi fugatique sunt. Neque rex interim novas copias, ut Aloisium obsidione liberaret, e Gallia quotidie postulare, accersere scriptis ad suos magistratus atque ad uxorem literis intermittebat: quas ad literas illa, se jam viros, qui velint Alpes trajicere, omnino nullos habere, regi respondit: fœminas viduas se permultas habere, quarum viri in Italia periissent. Ab Helvetiis etiam per legatos atque inter-